

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619205729
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619205729.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: L. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX V., štátna občianka SR, o zaplatenie 8.000,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/156/2019 - 48 zo dňa 10. 03. 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/156/2019 - 48 zo dňa 10. 03. 2020 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo i „okresný súd“) odpor žalovanej podaný proti platobnému rozkazu č. k. 8Csp/156/2019 - 36 zo dňa 04. 02. 2020 odmietol. V odôvodnení predmetného uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že konajúci súd dňa 04. 02. 2020 vydal platobný rozkaz č. k. 8Csp/156/2019 - 36, v ktorom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu sumu 8 000,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30. 05. 2017 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na predmetnom súde. Výrokom II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania. Dňa 06. 03. 2020 podala žalovaná súdu prvej inštancie proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedla, že tento smeruje proti platobnému rozkazu a proti výroku o trovách konania, pretože ich neuznáva do dôvodu a výšky. Uviedla, že plnenie, ktoré je predmetom sporu vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto je nutné poukázať na ustanovenie zákona, kde z dôvodu nevykonania procesnej podmienky podľa § 299 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. bol vydaný platobný rozkaz aj napriek tomu, že ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaným je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty obsahujú zmluvnú podmienku. Zároveň uviedla, že vznáša námietku premlčania. Taktiež podala sťažnosť proti výroku o trovách konania, nakoľko tieto považuje za nedôvodné a v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie v ďalšom obsahu odôvodnenia poukázal citáciou na ust. § 267 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uviedol, že odpor je procesnou obranou proti platobnému rozkazu, musí byť odôvodnený, pričom nestačí akékoľvek odôvodnenie, ale musí ísť o odôvodnenie vo veci samej. Žalovaný musí vo svojom odpore nevyhnutne uviesť skutočnosti odôvodňujúce spochybnenie žalobcom tvrdeného nároku, a to buď v rovine faktických tvrdení alebo v rovine právneho posúdenia. Za náležité odôvodnenie zodpovedá výlučne žalovaný. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že žalovaná v podanom odpore žalobcov nárok uplatnený v spore nijakým spôsobom nespochybnila a neuviedla žiadne tvrdenia, ktoré by súd považoval za odôvodnenie vo veci samej, preto súd odpor žalovanej odmietol.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote žalovaná bez uvedenia a označenia odvolacích dôvodov podľa § 365 CSP. Uviedla, že so žalobcom, resp. právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding a. s., uzatvorila Zmluvu o poskytnutí pôžičky dňa 18. 08. 2014.

Namietala, že súd uvedenú zmluvu dostatočne a ex offio nepreskúmal a nezaoberal sa okolnosťou či táto zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, nekalé obchodné podmienky a ako celok ju je možné považovať za neplatnú predovšetkým z toho dôvodu, že poskytovateľ úveru sa nezaoberal, resp. neskúmal bonitu klienta - žalovaného, keďže táto v čase poskytnutia pôžičky bola evidovaná na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzačka o zamestnanie. V ďalšom obsahu odvolania namietala jednotlivé ustanovenia predmetnej zmluvy o úvere (napríklad termín konečnej splatnosti úveru) a ich rozpor s ustanoveniami zákona č. 129/2010. Taktiež zvýraznila, že i podľa Občianskeho zákonníka sa považuje zmluva o poskytnutí pôžičky za spotrebiteľskú zmluvu. V ďalšom namietala i výšku a správnosť ročnej úrokovej sadzby a skutočnosť, že v zmluve o poskytnutí pôžičky (návrhu na uzatvorenie zmluvy) nie je výška odplaty uvedená vôbec. Zároveň zvýraznila, že nárok žalobcu považuje za premlčaný, nakoľko posledná ňou vykonávaná úhrada bola uskutočnená dňa 23. 01. 2017 a žalobca podal návrh na konanie vo veci až dňa 17. 12. 2019. Má zato, že „uznesenie nemôže byť dôvodom na zamietnutie ňou podaného odporu, nakoľko by sa takéto uznesenie dalo v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, odporujúce základným ľudským právam na súdnu ochranu“. Nie je namieste, aby v obdobných prípadoch súd postupoval rozdielne a vydal uznesenie v neprospech slabšej strany sporu - spotrebiteľa. Má zato, že na základe neprijateľných podmienok obsiahnutých v zmluve o úvere a tiež nekalých obchodných podmienok by sa mal uvedený úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Má zato, že je to práve žalobca, kto sa chce bezdôvodne obohatiť a svojim neoprávneným konaním žiada o plnenie, na ktoré nemá nárok, pričom žalovaná tvrdí, že ako spotrebiteľka z uvedenej zmluvy uhradila celkovo čiastku 4.718,66,-Eur do dňa 23. 01. 2017. Žalobca si mohol riadne a včas podať riadne podanie na vymoženie dlžnej čiastky v zákonnej lehote, ktorá začala plynúť dnom 24. 04. 2017 a skončila dňom 24. 04. 2019 a nie podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu po uplynutí premlčacej lehoty. Navrhla preto, aby „odvolací súd zamietol žiadosť žalobcu ako nedôvodnú a neopodstatnenú, aby súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania, aby súd konanie zastavil a uložil žalobcovi povinnosť uhradiť trovy konania v rozsahu 100 %“.

3. Odvolanie žalovanej doručované žalobcovi nebolo.

4. Na návrh Všeobecnej úverovej banky, a. s. súd prvej inštancie uznesením č. k. 8Csp/156/2019 - 72 zo dňa 01. 07. 2020 rozhodol podľa § 80 ods. 1, 2 CSP o pripustení zmeny na strane žalobcu tak, že z konania vystúpi žalobca: Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 a na jeho miesto do konania vstúpi Intrum Slovakia s. r. o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 05. 08. 2020.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a toto podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec vrátil podľa § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

8. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Odvolací súd poznamenáva, že predmetom preskúmvacej a rozhodovacej činnosti bolo rozhodnutie - uznesenie Okresného súdu Lučenec zo dňa 10. 03. 2020, ktorým súd odpor proti platobnému rozkazu odmietol ako vecne neodôvodnený. Žalovaná proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala opravný prostriedok nazvaný ako sťažnosť voči uzneseniu. Predmetné uznesenie súdu prvej inštancie obsahuje nesprávne poučenie v tom smere, že proti nemu nie je možné podať odvolanie. Odvolací súd predovšetkým konštatuje prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie s poukazom na ust. § 357 písm. b) CSP, podľa ktorého odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie

o odmietnutí podania vo veci samej. Uvedenú okolnosť poznamenala i konajúca zákonná sudkyňa poznámkou na písomnom vyhotovení uznesenia nachádzajúceho sa v spise. Odvolací súd pri svojej rozhodovacej činnosti prihliadol i na uvedené skutočnosti a hoci je uvedené písomné podanie žalovanej nazvané ako „sťažnosť“, odvolací súd vychádzal z obsahu tohto opravného prostriedku, z ktorého je zrejmé, že žalovaná napáda podľa jej názoru nesprávny postup súdu prvej inštancie a nesprávne právne posúdenie, keď konajúci súd odmietol odpor podaný proti platobnému rozkazu ako vecne neodôvodnený. V podanom opravnom prostriedku žalobkyňa napáda jednak postup súdu a jednak uvádza argumentáciu k tvrdenému rozporu označenej spotrebiteľskej zmluvy so zákonom z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok, ktorá skutočnosť podľa názoru žalobkyne vytvárala prekážku pre vydanie platobného rozkazu v konaní.

10. Odvolací súd, po konštatovaní, že odvolanie podala osoba na to oprávnená a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa, vychádzajúc z obsahu písomného podania žalovanej v rámci odvolacieho konania vec prejednal a o veci meritórne rozhodol.

11. Odvolací súd, tak ako súd prvej inštancie, uvádza, že v zmysle § 267 CSP nevyhnutnou náležitosťou odporu je jeho vecné odôvodnenie, a teda je potrebné, aby bol odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, teda so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti.

12. Žalovaný musí vo svojom odpore nevyhnutne uviesť skutočnosti odôvodňujúce spochybnenie žalobcom tvrdeného nároku, a to buď v rovine skutkových tvrdení, alebo v rovine právneho posúdenia. Nepostačuje iba faktická námietka, že s platobným rozkazom nesúhlasí a voči nemu podáva odpor. Rovnako nemožno za vecné považovať také odôvodnenie, v ktorom sú uvedené iba dôvody nesplnenia dlhu (uznesenie NS SR sp. zn. 3Obo/403/1998) alebo odôvodnenie, ktorým žalovaný iba namieta súdom určenú lehotu na splnenie peňažnej povinnosti a domáha sa lehoty dlhšej. Nedostatok zákonnej náležitosti vecného odôvodnenia odporu súčasne zákon neumožňuje zhojiť ani postupom podľa § 129 CSP. Ak teda žalovaný podá odpor bez vecného odôvodnenia, súd žalovaného nevyzve, aby takéto svoje neúplné podanie doplnil alebo opravil. Za náležité odôvodnenie svojho odporu zodpovedá výlučne žalovaný. O následkoch absencie vecného odôvodnenia odporu však musí byť žalovaný poučený.

13. Súd prvej inštancie predmetným uznesením odpor odmietol ako vecne neodôvodnený, preto odpor proti platobnému rozkazu podaný žalovanou preskúmal i odvolací súd. Uvedený odpor bol súdu prvej inštancie doručený dňa 06. 03. 2020, t. j. v zákonom určenej lehote na podanie odporu. V samotnom odpore žalobkyňa uviedla citáciu ustanovenia § 299 CSP namietala, že plnenie, ktoré je predmetom sporu vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto nebol prípustný procesný postup vydania platobného rozkazu, nakoľko má za to, že predmetná spotrebiteľská zmluva, ktorá predstavuje základ žalobcom uplatňovaného nároku, obsahuje neprijateľnú podmienku. Ďalej v bode 3 uvedeného odporu žalobkyňa uviedla, že vznáša námietku premlčania, ktorú námietku však bližšie neodôvodnila. Takisto namietala i správnosť výroku o trovách konania, ktoré sú podľa jej názoru nedôvodné a v rozpore s dobrými mravmi. Záverom navrhla, aby konajúci súd platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu ako nedôvodný a „odmietol žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný a premlčaný“. Takisto navrhla uložiť žalobcovi povinnosť náhrady trov konania.

14. Vecným posúdením podaného odporu odvolací súd dospel k odlišnému záveru než súd prvej inštancie o absencii vecného odôvodnenia odporu. Z podaného opravného prostriedku - odporu vyplýva vznesená námietka premlčania žalovanou. Uvedená samotná je dostatočným dôvodom a odôvodnením podaného odporu, nakoľko sa týmto namieta nedôvodnosť, žalobcom uplatňovaného nároku z dôvodu premlčania. Nemožno spravodlivo požadovať od strany sporu, ktorá je bežným občanom, v danom prípade spotrebiteľom, vedomosť o začiatku plynutia premlčacej doby či posúdenie premlčania z hľadiska plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby. Samotné vznesenie námietky premlčania je pre účely posúdenia zdôvodnenia odporu postačujúce, s ktorou sa na námietku strany sporu musí v ďalšom konaní po zrušení platobného rozkazu vysporiadať príslušný konajúci súd. Rovnako námietku spočívajúcu v tom, že žalovaná mala zato, že v predmetnej veci odpor nebolo možné vydať z dôvodu neprijateľnej podmienky obsiahnutej v spotrebiteľskej zmluve, ktorá bola základom pre uplatňovanie žalobcom žalovaného nároku, je námietkou dôvodnou, predstavujúcou ďalšie čiastkové odôvodnenie podaného odporu, ktorým sa namieta žalobcom uplatňovaný a súdom priznaný nárok čo do dôvodu a predstavuje hmotnoprávnu námietku žalovanej strany.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k odlišnému záveru než súd prvej inštancie, že odôvodnenie obsiahnuté v odpore podanom žalobkyňou súdu prvej inštancie dňa 06. 03. 2020 je dostatočné a odpor je vecne odôvodnený. Z uvedených dôvodov bol namieste postup podľa § 267 ods. 3 CSP, kedy súd prvej inštancie v prípade včas podaného odporu s vecným odôvodnením zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. Z týchto dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom bude súd postupovať podľa ust. § 267 ods. 3 CSP.

16. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, v konaní bude ďalej pokračovať súd prvej inštancie, nebol dôvod rozhodovať o trovách konania.

17. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).